

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom

KOROŠKI SLOVENEK
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:

Pol. in gosp. društvo
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List

**za politiko, gospodarstvo
in prosveto**

Izhaja vsako sredo.

Stane četrletno: 1 šiling.
celoletno: 4 šilinge.

Za Jugoslavijo:

četrletno: Din. 25—
celoletno: Din. 100—

Pozamezna številka 10 grošev.

V obraz!

Lepa je Koroška. Ta svojevrstna narava s svojimi visokimi gorami, ozkimi in dolgimi dolinami, z vmes kot modrimi očesci posejanimi ljubkimi jezeri, s svojim srebrnim pasom, ki se počasi in lahno vije skozi deželo, ves ta kompleks svojevrstne lepote je našel izraza v koroški duši. Dala je narava lahkoživost, da to ljudstvo razume smeh, čeravno še s solzami v očeh, dala mu je čustvenost in v njej razposajenosti, da to ljudstvo lažje poje kot govori. A dala mu je tudi dovolj lahkomišljenosti! Raznoličnost in raznovrstnost na rave je naša izraza v njegovi duši: nikjer ne najdeš združenih toliko nasprotij, kot v tem ljudstvu. Je koroška dežela romarskih cerkvá in pravijo, da je ljudstvo globoko verno, a nikjer toliko nezakonstvih otrok in toliko popitega alkohola. Dobro srčnost in lahkomišelnost, lepota duše in pokvarjeno srce obenem. Ni čuda tudi, da sta se znašla v tej deželi najekstremnejši Nemec in najzavednejši Slovenec. Med obema pa je zopet ljudstvo, ki se ni našlo več ne pri enem ne pri drugem: naše nezavedno slovensko ljudstvo. To ljudstvo je žrtev naše koroške svojevrstnosti. Žrtev je fanatičnega nemštva. Po naravi in duši spada nam, po miselnosti in svoji brezbrzičnosti Nemcem.

Dajte temu ljudstvu več žive, ustvarjajoče vere! Tako bo zopet videlo svojega Boga jasneje in lepše. Vzljubilo bo ves nadnaravni svet v njegovi veličini. Zakaj ne bi smelo to ljudstvo iskreno moliti svojega očenaša? Ni nikoli krivda naših duhovnikov, da se med tem ljudstvom vedno bolj širi verska brezbrzičnost. Krivda je onih, ki so znali osovražiti temu ljudstvu njihovega duhovnika, krivda je onih, ki so mu vcepili mržnjo do vsega slovenskega in najsi je to tudi samo prošnja k Najvišjemu. Večji od greha nad zavednim ljudstvom je ta vaš greh nad nezavednim.

To ljudstvo rabi poduka in izobrazbe. Kaj koristi šola, katere edini smisel je, uničiti, kar se naj bi gojilo, in edina naloga, mu vcepiti samo eno, da je koroško in nemško. Kaj koristi temu ljudstvu vse različne statistike, članki in knjige različnih Wuttejev, Graberjev in Perkornikov, če jih ne razume. Hoteli ste, celovški gospodje, s tem samo ustvariti Nemce, v resnici pa je danes „Heimat in Not“ bolj kot poprej. Zahteva tega ljudstva je, da se njegov naraščaj izobrazbi v poštenega člana človeške družbe, in nima interesa na ponemčevalni šoli. Ni čuda, da to ljudstvo vedno rado poseča prireditve naših društev in skrivaj občuduje naše delovanje. Nemci pa ga neprestano poučujejo o iredenti in veleizdajstvu. Samo si bo opomoglo zavedno ljudstvo, nezavednemu pa šepetate vi o fanatizmu (o prenapetosti). Krivica se godi temu ljudstvu, da ga skušate nasiti z listom, ki hoče vedno iznova ustvarjati sovraštvo med nami, kar seveda nikoli ne bo dosegel, če bo plankal samo kar je črna v jugoslovanskih listih. Proč z vašimi političnimi mladinskimi organizacijami v naših krajih! Kaj rabi to revno ljudstvo „Jugendbunda“, ki je samo privesek Landbunda, kaj mu koristijo vsi različni „Zechburšti“? Raje mu dajte zdrave splošne izobrazbe in ga ne izkoriščajte za vaš „Stimmvieh“.

Delali ste samo zase, gospodje celovški, ko ste začeli učiti, da se loči naše ljudstvo v „heimatne“ in „jugoslavisch orientierte“ Slovence. Med ljudstvom samim počasi zopet vstaja duh sprave in medsebojnega razumevanja. Pa saj živimo vsi v istih težavah in imamo iste želje. Razlika je samo ena, da mi kriči-

mo, onim pa držite vi roko pred usta. Vedno iznova vržete iz vaših mest novih šlagerjev in seveda riba zagrabi na trnek, kot ste jo učili. Po petindvajsetih letih še vedno govorite o „Totengräberijh“, po desetih letih še vedno zopet omenjate one črne dneve, ko je slavila svojo zmago vaša politika, da sta se bila med seboj brata, da je nastal razdor v družinah, na vasi in med celim našim ljudstvom. Počasi, prav počasi zapet vstaja pri nas sloga, sveti mir. Že se shajajo vsi naši fantje in marnvajo po domačem, kot bi se ne bilo nič zgodilo, dekleta tega nenaravnega sovraštva niso nikdar doživele, gospodarji se znajdejo skupno pri isti mizi v težkih gospodarskih vprašanjih — saj je enaka žalost vseh in veselje, skrb in težava. Le nekdo še moti ta zaželjeni mir med našim ljudstvom: učitelj, ki bi rad napredoval in pokazal svoje zmožnosti, rovari na tihem naprej in dela z že tako obrabljenimi očitki „čušev“ in „Verräterjev“. Koliko je slučajev, da zapojejo fantje skupno na vasi svojo domačo pesem in ta pesem izzveni v prošnjo po lepšem solncu, jasnejšem dnevu. Pride pa učitelj, ta vaš propagator, in pesem zamre na ustnih. Ven s takimi ljudmi, ki donašajo vedno iznova k nam prepir in srd! Na gornje Koroško z njimi, nam pa dajte učiteljev, ki bodo imeli srca za nas! Ki bodo ljubili to naše ljudstvo, ne pa sebe. Naš mladi naraščaj je vreden lepše bodočnosti kot je bila sedanjost.

Zakaj ločite eno in isto ljudstvo v „Slovenen“ in „Windische“? Zakaj vi? Nad vami se bo maščevala vaša politika razdora in delitve v dva tabora. Pride dan, ko izgine senca in nevolja z obrazov, ko bo to naše ljudstvo vam zaklicalo v obraz: Sami hočemo odločevati in po našem ljubiti našo Koroško!

POLITIČNI PREGLED

Pri proračunski razpravi se je oglasil k besedi tudi vsenemec Wotawa, ki je grajal delovanje Društva narodov. Treba je izrabiti vse pripomočke, da se želje nemškega naroda na katerikoli način uveljavijo. Vsenemci sicer glasujejo za poglavje senžermenske mirovne pogodbe in za prispevek Društvu narodov, četudi niso zadovoljni s sedanjimi uspehi. S posebnim zanimanjem zasledujejo Avstrijci vprašanje manjšin, ki pride že na marčnem zasedanju na podlagi vzpodbude nemškega zunanjega ministra na dnevni red. Tozadevni predlog je bil tajništvu Društva narodov že stavljen. Nemčija je poljsko in dansko manjšinsko vprašanje tako ugodno rešila, da znači tako ugodno rešitev, ki si je boljše ne moremo misliti (za Nemce!). Tudi pri nas v kor. dež. zboru se že leto in dan razpravlja o avtonomiji za Slovence, ki naj bi bila istotako zelo dalekosežna. To je moralna oborožitev nemškega naroda. Wotawa je za spremembo mirovne pogodbe. Nato je bil proračun sprejet. — Vodja kršč. soc. delavcev Kunschak je na nekem shodu na Dunaju napovedal ustanovitev nove obrambne organizacije „Freiheitsbund“. Namen ji je, da čuva demokratični značaj republike. Ta izjava je povzročila v vrstah Heimwehra začudenje in se smatra za cepitev obrambnih organizacij.

Inozemstvo:

O programu in cilju narodnih manjšin je predaval v Ženevi dr. Wilfan. Predavanje je vzbudilo v vseh krogih veliko pozornost. Dr. Wilfan je na izredno lep način obravnaval sila kočljivo vprašanje ter mu izvalil docela moderne rešitve. Med drugim je zlasti poudarjal misel, da so narodne manjšine dolžne varo-

vati najstrožjo lojalnost do države, kateri pripadajo. Do ostalih narodnih manjšin je treba negovati vzor čim tesnejše kulturne in pravne vzajemnosti. Politika narodnih manjšin je izrazito mirotvorna in odklanja vsakršne izpremembe državnih meja v Evropi, ker smatra, da mora delovati v okviru obstoječih držav za svoje vzore kulturne in nacionalne samostojnosti in svobode, iščoč pri tem tudi tesnih kulturnih stikov z državnimi narodi. Narodne manjšine niso borbene organizacije, temveč sestavni del mednarodnega miru in sprave med narodi. Kongresi narodnih manjšin pa so posvečeni propagandi in zmagi idej pravičnosti in svobodi narodov.

Dr. Kaas, vodja nemškega centra o manjšinskem vprašanju: Društvo narodov se stalno izogiba manjšinskega vprašanja. Na decembrskem zasedanju v Luganu je prišlo med Zaleskim in Stresemannom ravno v manjšinskem vprašanju do značilnega spora, ki jasno kaže, da ravno one države nočejo pravične in mirne rešitve tega vprašanja, ki se jih v prvi vrsti tiče. Nanašal se je spor na nemško manjšino na Poljskem, južnotirolski pa se godi še veliko slabše. S tem namenom so šli Italijani na delo, da Nemce popolnoma iztrebijo. Tega povedati, se niti ne sramujejo več. Kar se ne more poitalijančiti, se pod okriljem zemljiške reforme in melioracij prežene s svoje grude in doma. Cerkvene oblasti in posebno Vatikan se je v preteklem letu večkrat zavzel za pravice Nemcev v Italiji. Pomembno je, da je najvišja cerkvena oblast imenovala nemškega generalnega vikarja Mutschlechnerja administratorjem briksenške škofije. Temu neustrašenemu možu, ki je v celi škofiji vpeljal pouk veronauka v župniščih in cerkvah, se je zahvaliti, da so otroci deležni veronauka v materinščini, kar jim je odvzela šola.

Sprememba ustave na Poljskem. Dosedanja ustava ne odgovarja več duhu časa. Zato so se izrekle za spremembo vse stranke. Do sporazuma med njimi vendar še ni prišlo, ker so se postavile vladne stranke na stališče, da je treba dati upravnim oblastem čim večjo moč in vpliv, dočim bi hotela opozicija ravno ta vpliv omejiti. Vladni predlog razširja pravice in prednosti predsednika republike; vlada je neodvisna od parlamenta in je odgovorna samo predsedniku republike; upravnim oblastem se daje višji vpliv. Glede teh točk pa niti med vladnimi strankami ni enotnega naziranja. Pri razpravi o proračunu so izjavili poslanci manjšin, da bodo glasovali proti proračunu, dokler vlada ne spremeni svoje manjšinske politike.

Španska je dežela revolucij, kjer se stalno ponavljajo nemiri in vstaje. Zadnji čas so zagnali upor artilerijski oficirji v Guadalu. Diktator Primo de Rivera je bil o uporniškem gibanju dobro obveščen in je pustil metati letake nad mesto. S tremi bataljoni je upor udušil in aretirati vodjo upora, generala Sanchez Guera. Tudi vsi uporniški oficirji so romali v zapor. Ministrski predsednik je izjavil, da bo tokrat nastopil proti revoltirajočim oficirjem z vso strogostjo.

DOMAČE NOVICE

Ljubelj. (Cesta.) Čez Ljubeljski prelaz vodi zvezna cesta. Vsako zimo je za nekaj časa zaprta, ker odstranjevanje snega preveč stane in ker je promet pozimi preko prelaza malo številčen. Zadnji teden je zasulo cesto kar enajst plazov, ki so do 11 m široki in 3 m debeli. Promet je vsled tega popolnoma nemogoč. Pred vojno se je skoro po vsakem snegu upo-

rabljali snežni plug, da so imeli Ljubeljčani in vozniki takoj prosto pot. Tedaj je imel vsak cestar dovoljenje, da si je najel domačine, ki so kidali sneg in pripravljali cesto za promet. Plača sicer ni bila visoka, dobival je možki po 2 S in ženske po 1,60 S na dan, vendar je toliko zadostovalo, da so se lahko vsi Ljubeljčani preživeli preko zime. Pred vojno so bili 4 cestarji, danes sta samo 2 več. Vsak od teh je imel od 15 do 25 delavcev, a letos, v takem snegu, niti eden cestar nima delavcev. Čudimo se, da Deutschpeter ne intervenira na merodajnih mestih, ko vendar tudi njegova obrt trpi. Ali ne plačujemo tudi mi davke? Pa nas puste na milost in nemilost usodi. Tudi goriška Voigtova gozdna uprava ima spraviti še dosti lesa. Ali tej za to ni dosti mar, ker ima z vozniki pogodbo, da mora biti les spravljen do gotovega časa. Potrebno bi bilo, da bi se za to bedno prebivalstvo nekdo zavzel!

Št. Janž v Rožu. Dragi „Koroški Slovenec“! Danes ti hočemo povedati nekaj imenitnega, prijetnega. Hočemo namreč govoriti o poselskem zavarovanju, s katerim si v svojih zadnjih številkah tako zelo razburil duhove, in sicer zato, ker si objavil, kaj je treba vse ukreniti in da je skrajni čas za oprostitev. Gotovo se tega niti ne zavedaš, kako uslugo si napravil s tem slovenskemu kmetu brez razlike na strankino pripadnost. Za to trditev imamo dosti nepobitnih dokazov. Navajamo samo dva: Razni listi so o novem zavarovanju že pisali. Tudi „Lindw. Mitteilungen“, ki se morajo v prvi vrsti brigati za kmeta in so med slov. ljudstvom dosti razširjene, so poročale o tem. Nadalje je bilo že mesec dni na obč. tabli nabito, kaj je treba ukreniti, ali nihče se ni ganil. To ti bodo priznali tudi obč. tajniki, ki imajo po Tvojih objavah toliko dela z oprostitvami, da ga skoraj ne zmorejo. Pa se vprašamo, kako to? Odgovor je čistó enostaven. Slovenski kmet se ne briga dosti, ali sploh ne, za nemščino, ker je ne razume. Nemščino brati samoposebi ni težko, ni pa razumljiva za vsakega kmeta, posebno take uradne naredbe ne, ki jih še nemški kmet popolnoma ne razume, ker niso tako poljudno pisane, da bi bile razumljive za vsakega priprostega kmeta. In potem naj bo slovenski kmet odgovoren za stvari, ki jih tudi pri najboljši volji ne razume. Koliko bo slučajev, v katerih kmet iz zgoraj navedenih razlogov ni mogel pravočasno oprostiti svoje mnogoštevilne družine ali svojih sorodnikov. Kmetje, zavarovalnica in oblasti morajo biti hvaležni listu, da je slovensko javnost obvestil o zakonu v razumljivem jeziku. Tebi, dragi list, pa bodi to navedeno v zadoščenje za razne žalitve in psovke, ki jih mečejo nate razni nemški listi, ki se na zunaj tako širokoustijo o koroških Slovencih, koristijo pa jim toliko kot — troč čebeli.

Št. Jakob v Rožu. Na seji šentjakobskega krajnega šolskega sveta dne 19. januarja se je predlagalo, da bi se postavila nova šola, ker današnja ne zadostuje več šolskim potrebam in ker bi prišla poprava sedanje šole predrago. Sezida se naj šola, ki bi zadostovala za osnovno in glavno šolo. Ta predlog je bil soglasno sprejet. Krajni šolski svet je naložil s tem občanom težko breme; vendar je ljudskošolska izobrazba podlaga vsemu napredku.

51. letno poročilo bolnice usmiljenih bratov v Št. Vidu ob Glini za leto 1928. Zdravniki bolnice so bili g. dr. Oskar Kutzmann, primarij medicinskega oddelka, g. dr. Josip Brandl, okrožni zdravnik in primarij kirurškega oddelka, in g. dr. Josip Kimesnenger, primarij ženskega oddelka in hišni zdravnik. Iz l. 1927 je ostalo 65 moških in 22 žensk, skupaj 87 bolnikov. Leta 1928 je bilo sprejetih 1119 moških in 506 žensk, skupaj 1685 bolnikov; tedaj je bilo 1772 bolnikov v oskrbi. Od teh 1683 je bilo odpuščenih ozdravljenih 838 moških in 476 žensk, skupaj 1314 bolnikov, zboljanih 191 moških in 60 žensk, tedaj 251 bolnikov, neozdravljenih 37 moških in 4 žensk, skupaj 41 bolnikov, umrlo je 58 moških in 19 žensk, skupaj 77 bolnikov. — Od 1683 odpuščenih je bilo 583 brezplačno v oskrbi. — Za leto 1929 ostane 60 moških in 29 žensk, skupaj 89 bolnikov. — Število oskrbovalnih dni znaša 27.052, vsak bolnik je bil tedaj povprečno 16,05 dni v bolnici. — Po rojstni deželi se razdelé sprejeti bolniki tako-le: s Koroške je bilo 1513, Štajerske 53, iz Jugoslavije 22, iz Nižje Avstrije 27, iz Gornje Avstrije 14, iz Češkoslovaške 11, iz Gradišanske 6, iz Laške 7, iz Tirolske in Pre-

dadlske 8, z Ogrske 1, iz Solnograške 6, iz Nemčije 14, iz ostalega inozemstva 3. — Po stanovitvi se razdelé sprejeti bolniki tako-le: Užitkarjev in dostavev je bilo 50, posestnikov in njegovih sorodnikov 260, zveznih in zasebnih uradnikov 51, šoferjev 7, poslov 628, železniških uslužbencev 25, gozdarskih in rudarskih delavcev 35, duhovnikov in učiteljev 20, obrtnikov in trgovcev 192, občinskih revežev 77, kmečkih delavcev 236, onemoglih vojakov 13, vajencev in praktikantov 19, učencev, gojencev in dijakov 79. — Končno se zahvaljuje podpisano vodstvo bolnice vsem blagim dobrotnikom najpristrčneje. Posebno se zahvaljuje deželni vladi za veliko blagonaklonjenost, potem okrajnemu glavarstvu v Št. Vidu ob Glini, županstvom, bolniškim blagajnam in korporacijam za vedno izkazano uslužnost. Zahvaljuje se preč. duhovščini za gostoljuben sprejem naših sobratov na biri in našim gg. zdravnikom za njihovo neutrudljivo in tudi uspešno delovanje. Zahvaljujemo se tudi č. sestram tretjega reda sv. Franciške, katerim je izročena oskrba ženskih bolnikov, za njihovo požrtvovalno delovanje. — S to zahvalo združimo prošnjo za nadaljno dobrohotnost in podporo, da nam bo tudi v prihodnje mogoče nadaljevati to naše človekoljubno delo za reveže in bolnike. — Št. Vid ob Glini meseca prosinca l. 1929. Br. Sebastijan Prutsch, t. č. pripor in predstojnik bolnice.

Borovlje. (Občinska seja 29. I.) Župan poroča, da je okr. glav. potrdilo zadnji sklep obč. odbora glede lova in se je oddal lov katastralnih občin Borovlje in Bajtiše v najem boroveljskih lovskih družbi. S tem je bil odvzet lov na Rutah humberškim gospodom. — Nadalje poroča, da je bil odslovljen iz službe radi poverbe tajnik Kerschitz. Zadevo ima sedaj sodnija v rokah. — Požarnim brambam boroveljske občine se dovolijo sledeče podpore: Borovlje 1000 S, Podlublje 300, Kapla in Kozen-tavra po 200 S, Podgora in Bajtiše po 100 S. — Davek za električno luč ostane stari: dežela 7 in občina 7 g od kilovatne ure. — Prispevek za vodovod se zviša za 100%, pasji davek za 50%, da je plačati sedaj od enega psa 15 S, od dveh 45 S letno. Od psov varuhov polovica tega. Odbornik naše stranke se je izrekel proti povišanju davka na pse varuhe, ker niso za gledanje in igranje, temveč za stražo, a ni dobil večine. — Ker mora obč. kino plačati visok skupščinski davek, se sklene, da se preuredi uprava tega podjetja tako, da plača kino občini 30% veseličnega davka, ker se ta davek ne more več obdavčiti. Fin. referent zatruje, da

PODLISTEK

Danilo Gorinšek:

Klatež Peter.

(Nadaljevanje.)

Naglo je krenil v dolino. Že od daleč ga je zagledala mati. Nista izpregovorila niti besedice. Jokala sta. Postarna mati je v navalu nenadne povrnitve sina klecnila in morala sesti na klop pred hišo. Dolgo sta molčala. Peter je klečal ob klopi, glavo mu je božala mati v naročju, vroče solze so mu rosile na njeno raskavo in žuljavo roko.

Bila je velikonočna nedelja. Zvonovi so vabili v hram božji in zdelo se je njima, kot da oznanjajo radost, ker se je povrnil sin domov.

Čez dolgo časa je z bolestim vzdihom dejala mati: „Moj Peter! Kaj bodo porekli oči!“ Spet so ji stopile solze v oči. Prišel je iz hiše oče Klemen, ves prazniški in svečan. Ko je ugledal sina, je hotel mimo njega. A zganilo se mu je v srcu in očeta je začutil v sebi; in sin Peter je pokleknil pred njega in objemal njegova kolena.

Premagalo ju je bilo. Vsi skupaj so odhajali v cerkev. Sprejaj je hodil Peter, vase zamaknjen in oči so mu begale, kot da bi nekaj iskale, za njim sta stopala oče in mati. Mati je spremljala z žarečimi očmi sleherno Petrovo kretnjo. Njene oči so blagoslavljalje. Oče Klemen je bil zamišljen, in temna črta mu je bila nabrekla na čelu. Minila so čustva, ko so ga bila zmagala to jutro, spomnil se je „klateža“ in ljudi.

V cerkvi in potlej na vasi so Petru nemirno uhajale oči. Iskal je Anko. Ni je bilo od nikoder. Bolest ga je prevzela in hrepenenje. Dušilo ga

kino dobro gospodari in da bomo lahko izhajali. Vertič pa izjavi, da cela stvar ne stoji tako rožnato. Pregledal je knjige in ugotovil, da podjetje slabo gospodari. Iz navedenih števil je razvidno, da stojimo slabše nego pred enim letom. Ker zadeva ni na dnevnem redu, se bo o njej razpravljalo na prihodnji seji, ko se bo preračeval tudi proračun za l. 1929. — V občinsko zvezo se sprejme Albin Šneider, Struger Marija se odkloni. — V komisijo za zemljiški promet se izvoli Strummer, za namestnika Kometter. — Paul Struger je kupil Tranjakovo hišo v Podlublju in prosi za gostilniško koncesijo. Prošnja se priporoča, vendar naj se točenje žganih pijač ne dovoli. — Priziv tvrdke Dietekon radi cestnega prispevka se zavrne. — Nazadnje se reši še nekaj točk ubožnega odseka.

Hodiše. Po več deset let smo vendar dobili enkrat pravega gospodarja in gospodinjjo v Čevnerjevo hišo. Pozdravljamo novi par, saj iz Bilčovsa in Št. Ilja nismo dobili slabega.

Št. Jakob v Rožu. (Nesreča.) Smrtno se je v Področici ponesrečil pri nakladanju plovov 14. januarja Franc Razinger, najemnik Petermanove kmetije na Hodnini. Plov ga je tako močno udaril, da je čez par ur, na potu v bolnišnico umrl. Bil je star 55 let in oče štirih otrok. Na zadnji poti ga je spremlila velika množica ljudi, med njimi njegovi predstojniki gozdarstva Lichtenstein, drvarji in vozniki. Naj počiva v miru!

Blato. (Proti snegu.) Od vasi do vasi se pripoveduje o pohodu Blačanov s snežnim plugom v Šmihel. Povsod vzbuja veliko smeha in veselja. Po celi državi in še preko nje je v zadnjem času zapadel debel sneg. Od hiše se ni mogel ganiti nihče, v vseh pa je dozorel sklep, da je treba napovedati snegu boj in ga premagati, da se odstrani prometna ovira. Za vojno je treba dobre armade, ki ne sme biti sestavljena samo iz pehote, temveč tudi iz konjenice in topništva. Seveda naši topovi niso podobni vojni, a kljub temu je treba zanjih prevajanje precejšnje število konj in moštva. Napadna točka je bil Šmihel, kjer stoji kralj, sicer ne na kraljevskem prestolu, in paša, pa še več drugih odličnih osebnosti. Neki pondeljek so se pričele od vseh strani pomikati proti Šmihelu take baterije: iz Dobrle vasi, Libuč in Rinkol. Ker so sovražnika premagale, so imele za seboj prosto pot in se vrnilo po snega prosti cesti domov. Drugače se je godilo Blačanom, ki so prišli zadnji. Imeli so premalo konjev in preveč pehote. Pa so vendar srečno prodrli do Šmihela. Ker je bila vojna težavna in vsled tega

je v grlu in ni več izpregovoril. — Popoldne ni mogel več strpeti. Stopal je skozi vas in ni slišal, da so ga pozdravljali in nagovarjali znanci. Noge niso mogle dohajati srca, ki je že bilo na koncu vasi — izvedel je bil, da so se sosedje bili naselili tam; tekkel je po cesti. Srce mu je že gledalo Anko, stisnil ji je roko, in z levico ji je prožil krvavordeč nagelj in Anka ga je omamila s hvaležnim pogledom.

Pot je stopil Petru na čelo, tako je hitel. Tedaj se je vzdramil. Prijel se je za srce. Bilo mu je, kot da mu je nekdo zasadil ostro bodalo v prsa. Stemnilo se mu je pred očmi... Vendar se je osvestil. Slišal je iz hiše, ki je stala na koncu vasi, vkanje otročička. Odprl je oči na stežaj. V okrogli kočari je ležal toplo vdolan med blazinami in odejami — dojenček. Vekal je in debele solze so mu rosile nazdoli po ličicah. Ročice je imel krčevito stisnjene pred obrazkom, kakor da ga je strah došleca.

Peter se je zagledal vanj, srepo je gledal nanj in ga ni več videl, črna noč ga je objela, grabil se je za srce, ki mu je utripalo, kakor da bi hotelo iz prs.

Vzdramil ga je ženski glas: „Zdravo, Peter! Dolgo te že nisem videla, ali mi boš spet kaj poslal?“ Anka je bila.

Peter je vedel vse, dolgo jo je gledal, čutil je, kako mu polze solze v oči, beseda je hotela iz srca, pa je utonila v morju žalosti in bolesti. Ni izpregovoril, mahoma se je okrenil in zdirjal proč...

Ko se je prebudil iz temne bolečine, je bila že temna noč. Ležal je v gozdu in gledal v zvezde. Tam gori so sijale, kot da ne bi vedele za njegovo nesrečo. Hotel je premišljati, pa ni bil sposoben niti ene same malenkostne misli. Počasi se je napotil domov. Ni mogel zaspati. Ob oknu je prebdel vso noč.

(Konec sledi.)

armada izmučena, je bila tam dobro pogoščena. Medtem so začeli od Šerčerja uhajati neki strupeni plini in ker moštvo ni imelo plinskih mask, je bilo precej omamljenih. Slabo pripravljen umik ima lahko zle posledice. Vsak, ki je bil v vojski, ve, da je pri umikih večkrat lastna artilerija streljala na svoje moštvo. Tako je bilo tudi sedaj. Noč je bila in prijatelj ni razločeval sovražnika, zato se je vnela bitka na slepo srečo. Ker so ostala pogajanja za premirje brezuspešna, je poveljnik odredil, da se topusti sovražniku, s konji pa se pravočasno umakniti. Šmihelčani so vedeli, da bo mnogo ranjenih. Zato so vpregli sanitetne sani — tele je bilo na njih naslikano — začeli pobirati onemogle in od plina omamljene in jih srečno spravili na Blato. Topa sovražnik ni zaplenil. Po par dneh so ga zavlekli domov, kjer ga bodo hranili še pozni rodovi v spomin na veliko snežno bitko.

Celovec. (Razno.) Deželni šol. svet je imenoval Frica Maklina za šolskega vodjo v Apačah, za učiteljico v Škocijanu Antonijo Weissenovo, za učitelja v Št. Tomažu pri Celovcu Maksimilijana Edlingerja, za učitelja v Ribnici Rudolfa Kögla, za učitelja v Šmihelu pri Pliberku Alfreda Loserja. — Z avtomobilom v Afriko, na lov na leve in tigre, se je 27. jan. odpeljal preko Celovca v Marseille na Francoskem, kjer se vkrca — princ Ferdinand Lichtenstein. Poleg odličnih lovskih tovarišev ga spremlja tudi filmski operater. — V Žitari vasi so ugotovili ponarejen srebrni šiling letnice 1925. Ta novic pripada najbolj razširjeni potvorbi VIII. Tudi v drugih krajih Koroške krožijo ponarejeni šilingi. Narejeni so iz cina, cinka in antimona. — Dne 26. jan. smo imeli na Koroškem 11.351 podpisanih brezposelnih. — Na Dobravi pri Borovljah se je 17letni Hubert Grabner dne 27. jan. tako napil žganja, da je na mestu izdihnil na zastrupljenju od alkohola in srčni kapi. — V zadnjem času pritiska povsod hud mrz. Preteklo nedeljo je bilo v Celovcu 22 stopinj pod ničlo, v ponedeljek 21, nekaj dni prej pa še celo 30. Na svečnico je bilo jasno in mrz bo še držal. — V Straussovo trgovino v Velikovcu je prišla neka Julijana R., se izdala za Ano Štefan in izjavila, da jo pošilja gostilničarka Ana Hanše v Vovbrah, ki je stalna odjemalka te trgovine, da nakupi za njo. Vzela je 10 m blaga in 2 kg sladkorja. Ko je prišla gostilničarka Hanše v Velikovec, se je pojasnilo, da je dotična ženska goljufica. V Celovcu so jo 25. jan. aretirali in našli tudi blago.

Sv. Lenart pri Sedmih studencih. (Razno.) Dne 16. jan. smo pokopali Janeza Pinterja, p. d. Šubica na Strmcu. Dosegel je lepo starost 85. let. Dne 5. februarja bi bil stopil že v 64. leto svojega zakona. — V Radni vasi je umrla po dolgem bolehanju Katarina Dermutz; mati znanega krojaškega mojstra Jožefa Dermutza. — Sredi januarja je baje vsled slabega dimnika začelo goreti pri Lampretiču na Ločilu. Ogenj, ki še ni bil prodril na zunaj, so s hidranti hitro ugasili. Tu se je pokazala dobrota novega vodovoda, zakaj potok, ki teče blizu mimo, je bil zamrznjen; lahko bi bila zgorela gornja vas.

Otok. Že dolgo se nismo oglasili, a zdaj, ko se ženita kar dva naenkrat, moramo to sporočiti javnosti. Prvi je Jožef Lex, p. d. Krevas v Dolah. Ker se je naveličal samskega življenja, se je odločil, da pripelje svojo izvoljenko Lončiko Wacnikovo na Otoku v pristanišče zakonskega življenja, na svoj lepi dom. Drugi je Marko Ebner, p. d. Sveti, tukajšnji gostilničar. Ta si je izbral nevesto v Labudski dolini, Anico Seebacher. Bilo srečno! — Jezero, ki je letos zamrznilo na celem površju za tri dni, česar že dolga leta ne pomnimo, ki je obetalo dolgotrajnejše veselo drsanje, za gostilničarje tik ob jezeru pa tudi precejšen dobiček, je pokrnil sneg, ki ga je padlo skoro tričetrt metra. Tako je zdaj jezero podobno egiptovski puščavi. Kdor je za to puščavo radoveden, naj si jo ogleda.

Dobrla vas. (Pogreb.) Spet smo položili v hladni grob nadebudnega mladeniča v starosti 15 let. Bil je to gimnazijec Janez Prapotnik. doma iz Prible vasi. Da bi si priboril boljši kruh, se je vozil v gimnazijo vsak dan z vlakom od doma v Celovec in nazaj. Že ob petih je moral vstajati, da je prišel pravočasno na postajo Metlova, kamor se je vrnil šele zvečer. Velike ljubezni je treba do študija, da se premagajo ti napor. V decembru je zbolel na ošpicah, ki jih je dobro prestal. Žal je v skrbi, da bi v šoli preveč ne zamudil, prezgodaj zapustil bolniško

posteljo; preslab je še bil, da bi premagal napore. Sečnokrvnost ga je vrgla zopet na bolniško posteljo, s katere ni več vstal. Pri prevozu iz celovške bolnice so se poslovili od njega dijaki, ki so mu poklonili venec, in profesor verouka dr. Kdras. V Dobrli vasi je sprejel pokojnega pod svojo streho p. d. Toman, dne 27. januarja pa je bil pokopan. Kondukt so vodili trije duhovniki, spremljal ga je ravnatelj celovške gimnazije, nekaj dijakov in mnogoštevilna množica žalujočih. Na grobu se je poslovil od njega dobrolski prošt v lepem govoru. Zaostalim naše sožalje!

Št. Jakob v Rožu. (Poroka.) V ponedeljek 28. januarja sta stopila v zakonsko zvezo v šentpeterski podružnici Anton Gabrijel, p. d. Strden v Lešah, in Micka Štikar, p. d. Štikrova v Št. Petru. Po poroki so se peljali svatje na Strdenov dom v Leše, kjer so oče Strden postregli z domačimi pijačami in jedili. Vrstila se je pesem za pesmijo, napitnica za napitnico. Poročenca sta vneti člana izobraževalnega društva, nevesta cerkvena pevka. Uglednemu mlademu paru kličemo: Na mnoga srečna leta!

Vetrinj. (Šimen Gaggl.) V sredo 30. jan. popoldne so pokopali ob zelo veliki udeležbi najbolj znanega soc.-dem. poslanca Šimen Gaggl. Umrl je vsled notranjih poškodb, ki jih je dobil pri vzdigovanju svojega avto-omnibusa, ko je ta obtičal v snegu, v svojih najlepših letih, 36 let star, na zastrupljenju krvi. Bil je silno delaven poslanec. Zastopal je soc. dem. stranko pri dež. kulturnem svetu, kjer je imel pogoste spopade s načelnikom Supersbergom, bil član načelstva kmetske zavarovalnice, bil v nadzorstvu dež. hipotečnega zavoda, bil predsednik soc. demokratskega društva malih kmetov in najbolj priljubljen soc. demokratski govornik, posebno še, ker je bil edini soc. demokratski poslanec, ki je razumel kmetško življenje in njegove težnje. Ker se je tudi sam bavil s kmetijstvom, je bil med svojimi pristaši bela vrana, ki je za kmetške težnje imel srce. Sam zrastle iz slovenske hiše, pa žal ni imel zavedne vzgoje, zato se tudi ni čutil Slovenca, a tudi v tem oziru je nam bil bolj pravičen kakor mnogi drugi soc. demokrati. Pri neki razpravi o kult. avtonomiji je zagovarjal potrebo, da naj se koroških Slovencev ne imenuje manjšino, ker se s tem Slovenci postavljajo kot manj vredne, ampak naj se Slovenci čutijo kot popolnoma enakovredne z Nemci. Ker to njegovo stališče najbrž ni našlo odobravanja pri ostalih soc. dem. poslancih, je opustil nadaljnje zastopanje tega stališča. Pogreba se je udeležilo več sto ljudi, med njimi socijaldemokratski državni in deželni poslanci, člani deželnega zbora, deželne vlade, deželnega kulturnega sveta, deželnega hipotekarnega zavoda, kmečke bolniške blagajne in razne druge korporacije, kakor vetrinjski občinski odbor itd. Poleg domačega župnika se je na grobu poslovilo od njega še 5 drugih zastopnikov. Zastopana je bila tudi naša stranka.

Št. Jakob v Rožu. (Cirila Šijanec †) V četrtek 25. januarja zjutraj je v sanatoriju v Celovcu zatisnila za vedno svoje oči častita sestra prednica sirotišnice v Št. Petru, Cirila Šijanec. Prepeljana je bila v Št. Peter, odkoder jo je v nedeljo nato spremlilo veliko ljudi na pokopališče sv. Jakoba, med njimi pet duhovnikov, učiteljstvo ljudske šole, Marijina družba z zastavo, sirotišnica z gospodinjsko in šivalno šolo. Koliko deklet je vzgojila pokojnica v teku 26 let, ko je bila na Koroškem prednica v Št. Rupertu pri Velikovcu in Št. Petru! Velika pokojnica je ob smrti dobila za svoje nesebično, požrtvovalno delo tudi javno priznanje. Bog ji bodi plačnik!

Vogrče. (Smrt.) Veliko žalost je v okolici povzročila smrt Zgončeve gospodinje, zakaj bila je vrla Slovenka in dobra vzgojiteljica. Skrbna je bila v svojem gospodinjstvu, skrbna za cerkev in skrbna tudi za naše društvo. Da je bila priljubljena v celi okolici, je pokazal žalni sprevod dne 23. januarja. Žalostno se je pomikala procesija s 4 duhovniki na pokopališče. In predno so jo zagrebli, je naš prejšnji g. župnik z ganljivim govorom omenil njeno pravo življenje, ki naj nam služi za vzgled. Nato so zapeli naši pevci nagrobnico. Naj v miru počiva!

4. božja zapoved: Spoštuj očeta in mater!
Spoštuj tudi jezik, ki si ga prejel od očeta in matere!

DRUŠTVENI VESTNIK

Naše dečve.

Pod Peco spi kralj Matjaž. Njegova siva brada se ovija okoli kamenite mize. V ozadju spi črna Matjaževa vojska, v popolni bojni opremi. Kraljeva brada se je že šestkrat ovila okoli mize, in ko bo sedemkrat ovita, vstane kralj s svojo vojsko in se poda na svoj zmagoslavni pohod. Pripoveduje to stari oče na zapečku svojim vnukom še danes, malim fantičkom se bliskajo oči in sanjavo zrejo mlade deklice. Ni to šala ali prazna pravljica, bratje, povest o kralju Matjažu! Med nami je črna Matjaževa vojska, a ona še spi. Črni vojniki, to so naši vrli člani in članice vseh naših društev, naši brambovci in naše tečajnice. Tudi naša dekleta! Še prav posebno te. Ni naše orožje meč ali puška, marveč naša pesem, naša knjiga, naša beseda na sestankih in naša igra.

Dekleta, vaša naloga je pri tem, da posujete — sicer v sliki povedano, ali razumele boste — ob pohodu naše vojske našo lepo zemljo z rudečimi nageljni in s duhtečimi rožami. Zilanke od Brda preko Zahomca do Brnce! Ste se li učile od vaših starih mater, kako se napravi zilska narodna noša? Res, gotovo je ta noša velika umetnina, a znale so jo delati vaše stare matere. Morda so sedele dolge mesece po večerih sključene in trudne, in jo šivale, a izdelale so umetnino, kateri se divi širni svet. Pa saj so všile v svojo nošo tudi lenoto svoje doline in iskrenost svoje duše. V vaši noši, Zilanke, se zrcali vaša duša! Odložile jo boste tedaj, ko se boste hotele tikati tudi že z Beljačankami. Pa danes je, hvala Bogu, vaš Dobrač še strm dovolj in je položna samo „Villacher Alpe“. A naša cerkvena samuje zgoraj, zapuščena in na pol podrt. Popravili jo bomo, ko pride spet pomlad in ve dekleta, boste nabrala rož, da jo zopet okrasimo. Tedaj se bo dvignil črni oblak z vrha Dobrača in vam bo prisijalo zlato solnce.

Rožanke! Li še veste ve, kaka je bila rožanska noša? Ne. Dirndl ni bila. Škoda, da ne poznate „dečve“. Kaj pa naše narodne pesmi? Morda ne veste več, da je rajni župnik Treiber pel domov grede: Nmač čriez gmajnico in potlej šele čez jizaro. Kako to, da ravno vam moderni bubikopi tako ugaja? Saj se hadre že le bolj branite. Samo zakaj? Čujte odborniki našega dunajskega krožka: Li ne pristojajo našemu dekletu domača hadrca bolj kot vsi ti široki klobuki z ozkimi kraji in mašmi? Li ni to nekaj tako pristnega, domačega? Izpregovorite vašo mogočno besedo, ker v zadevah naše mode vam gre vsekakor prvenstvo! Pa ste poročali, da so nastopila naša dekleta na Dunaju v gorenjskih narodnih nošah. Recimo, da so naše koroške noše lepe dovolj, in na vas je, da popravite.

Tam v Podjuni pa živi še stara pristnost in stara domačija. Sicer tam res ni več sledu kake noše, ker ja enotne bržkone splòh ni bilo. A med našimi tamošnjimi dekleti je le malo gospodičen in med materami prav nič gospá. Tod še razumejo, da mora imeti naša slovenska mati v srcu ljubezen do družine in našega ljudstva tako globoko, kot je dno morja in v duši svoji pa priprostost in poštenje. Četudi ima morda na rokah vtise trdih žuljev in težko hodi po napornem delu, je vendar ta naša mati naše vse. Tečajnice in vse ve druge! Dovolj ima svet že frajlic in gospodičen, a vedno manj pa je domačih deklet.

Dekleta cele naše Koroške, zavedne in nezavedne! Tudi ve morate vstajati više k solncu! Sezite v globino vaših src, vaša molitev bodi še iskrenejša, vaša pesem še bolj naša, vaše delo v društvih in na tečajih še temeljitejše! Prošnja je to in vaš je odgovor!

Sveče v Rožu. (Občni zbor.) Izobraž. društvo „Kočna“ v Svečah ima v nedeljo dne 17. februarja ob treh popoldne pri „Adamu“ svoj redni letni občni zbor. Pride govornik iz Celovca.

Kazaze. (Igra.) Izobraževalno društvo „Zarja“ v Kazazah priredi dne 10. februarja igri: „Kaznovna ničemurnost“ in „Čevljarji“. Sodeluje moški pevski zbor.

Šmihel pri Pliberku. (Pustna prireditev.) V nedeljo dne 10. februarja se vrši pri Šerčerju ob 3. uri popoldne pustna prireditev našega

izobraž. društva z mnogoštevilnim sporedom, kot deklamacijami, šaloigrami, enodejankami (Smukova ženitev, Kaznovana nečimernost, Vse naše). Med prireditvijo sodelujeta tamburaški in pevski zbor. Sledi prosta zabava.

Št. Vid v Podjuni. (Razstava.) V nedeljo dne 27. januarja so priredile tečajnice gospodinjstvo-kuharskega tečaja v Št. Vidu v župnišču razstavo kuharskih izdelkov. Razstavna soba je bila okusno okrašena, vsa v deviškem zelenju, da so ti oči naravnost pile ta kras in kinč. Odgovarjajoča razvrstitev izstavljenih predmetov je še zvišala kras sobe. Razstavljene predmete so bili razvrščeni v posamezne skupine, in sicer: Ročna dela: Pisane košarice iz papirja, ozir. strumine (oblovine), napolnjene s pecivom, razobešene v nalašč za to narejenem stojalu, okrašenem s papirjem in zelenjem. Opazil si tudi prav umetno narejena stojala za slike, cvetlična stojala, lično izdelano vaško znamenje v miniaturni, preproge in copate, napravljene iz koruznega perja. Mesni izdelki: nadež želodec, galantin, nadež štruca, obložena gnjat. Sadni izdelki: Videl si na piramidi, v kotu sobe stoječi, lepo razvrščene marmelade, žele, vkuhano sadje, jabolčne soke, brezalkoholne jabolčne pijače itd. Torte: Na teh so se opazovalčeve oči pasle z največjim veseljem. Kar zobe bi zasadil vanje, ali zopet, oh škoda, lepota jih je zadržala. Bile so na mizi razstavljene v raznih oblikah. Razen okroglih in oglatih si opazil torte v obliki hrastovega debla, ježa, zvona, srca, ure, zajcev, jagnjetev, mašne knjige itd. Sladkornine v obliki cokelj, škarnic, sadja. Pastir je pasel masleno jagnje. Likerji so bili razvrščeni na piramidi v drugem kotu sobe. Moški so jih kaj radi kupovali za popotnino. Močnate jedi: razne potice, masleni zvitki, zvita štruca itd., skupaj 17 raznoličnih vrst močnatih jedi. Siro: frapist, romadur, imperijal, domači sir. Poleg tega raznovrstno priprostejše in finejše pecivo. Razstaviti so se mogli seveda samo predmeti, ki so za razstavo sposobni. Dekleta so se v tečaju naučila tudi pripravljati najrazličnejša jedila. Pa že razstava sama je posetnika razstave prepričala, da so tečajnice res nekaj pridobile. Tudi same so se zavedale, kako koristen je tečaj. Vsled tega so redno prihajale k tečaju, čeravno so nekatere imele uro hoda, tudi ob najhujšem snežnem zametu. Ker jim je voditeljica podajala vse v domačem, vsem razumljivem jeziku, so si vse s tem večjim veseljem zapomnile. Tudi osebnost voditeljice same je mnogo pripomogla do tako lepega uspeha. Tečajnice so jo vzljubile in ljubezen do voditeljice je rodila udanost in pokorščino. Zahvaljujemo se tem potom v prvi vrsti gđc. Krištofovi za njen trud in ji obenem čestitamo na uspehu. Hvala tudi vlč. g. župniku, ki je dal za razstavo sobo na razpolago, g. županu za blagohotno podarjene živalice in splošno postrežljivost, in vsem vaščanom, ki so na ta ali oni način pomagali tečajnicam, in S. K. S. Z., ki nam je tečaj priredila. Mogoče so imeli ti ali oni starši prej kakšen predsodok proti kuharskemu tečaju; toda, ko so videli, da se dekleta res veliko naučijo, so gotovo spremenili svoje mnenje. Naši tečaji sicer niso deležni deželne podpore, ali dekleta se jih kljub temu rade udeležujejo, ker vedo, da se vodijo varčno in da voditeljice ljubijo njih jezik in se tudi pri podajanju snovi vedno poslužujejo tega jezika.

Kazaze. (Sestanek izobr. društva.) Preteklo nedeljo 27. januarja smo se po davnem zopet zbrali, da poživimo naše društvo. Sicer je snežilo in še nikjer ni bilo poti, a kljub temu se je zbrala številna družba starejših in mlajših in lahko si bral na obrazih vseh, da želijo zopet lepše zabave kot je gostilna in ples, kaj več o življenju in hotenju širnega sveta, da bi radi lepih in poučnih knjig, vesele pesmi in več iger na svojem ličnem odru.

Št. Jakob v Rožu. (Občni zbor.) Na občnem zboru izobraževalnega društva na praznik sv. Treh kraljev je nadaljeval g. Lesjak svoj poduk o umni svinjereji. Pri volitvi odbora je bil soglasno izvoljen za predsednika Martinjakov Šiman. Ostali odborniki so ostali stari. Iz letnih poročil smo razvideli, da je društvo res delalo, kar je po veliki zaslugi trud odstopivšega predsednika Janka Čudna, ki je bil na občnem zboru požarne brambe izvoljen za njenega načelnika.

GOSPODARSKI VESTNIK

Velikovski trg. Živina: biki 0,90—1,20, pitani voli 1,30—1,50, vprežni 1,20—1,30, junci 1,10—1,30, krave 0,80—1,20, telice 1,20 zaklani prašiči 2,25—2,60, plemenski prašiči 2 S za kg žive teže. Jajce 22—23 g, sirovo maslo 4,40 do 5,60 S kg. Žito: pšenica 31, rž 33—34, oves 31, konoplje 60, koruza 32, ajda 28 g za kg.

RAZNE VESTI

Drobne vesti. 263.386 brezposelnih je bilo sredi januarja v Avstriji; od teh je dobivalo podporo 228.386 oseb. — Zadnji snež kida na Dunaju 90.000 ljudi. Občina je v to svrhu potrošila še 32 milijard. — Gospodarski položaj se boljša. L. 1928 je bilo 2080 poravnanih in 583 konkurzov, l. 1925 še 2859 poravnanih in 681 konkurzov. — Na Dunaju živi 116.282 češko-slovaških državljanov, med temi 81.344 Čehoslovakov, Jugoslovancev pa 3322. — Nemčija: Poulično bitko med zločinci so imeli 23. jan. zopet v Berlinu. Spopadli so se pripadniki zločinskih organizacij „Severni prstan“ in „Severni piratski prstan“. Zaprli so samo glavnega krivca. — Berlin šteje 225 milijonarjev, 86.435 srednje premožnih ljudi in 3.256.000 ljudi brez vsakega premoženja. — Preteklo nedeljo se je v Berlinu pri zimskem sportu ponesrečilo nad 100 ljudi. — Ostale države: Smrtne sodbe v Budimpešti ne morejo izvršiti, ker se ni imenoval nov krvnik. Na smrt obsojen je kolar Ferencz, ki je l. 1925 umoril svojo ženo in 3 otroke, da bi se mogel poročiti s svojo priljubljenico. Razsodba je pravomočna. — Potres v Venezueli je zahteval 300 smrtnih žrtev; 2000 oseb je bilo poškodovanih. — Dve ogromni jati kobilic groze Palestini iz Transjordaniji. Eno jato so povečini uničili z ognjemetalci, drugo opazujejo stražniki na kamelah. — Mednarodni statistični urad v Haagu je zbral podatke, da je na zemlji 2 milijardi ljudi. Učenjaki pravijo, da ima na svetu prostora 10 milijard ljudi. — Neka tvrdka v Kopenhagenu na Danske i je začela izdelovati mleko v polah kakor papir. Suho mleko ostane v tej obliki leta in leta sveže. Poslej bomo torej kupovali mleko na pole in centimetre.

RADIO-PROGRAM

Od 8. febr. 1929 do 13. febr. 1929.

Petek (8. febr.). 12.30: Reproducira glasba. 13: Časovna napoved, reproducira glasba. 13.30: Stanje vode in borzna poročila. 17: Koncert Radio-orkestra. 18.30: Gospodinjstva ura. 19: Francoščina. 19.30: O varstvu spomenikov. 20: Pesmi naših bratov v godalnem orkestru godbe Dravske divizije. 22: Poročila in časovna napoved.

Sobota (9. febr.). 12.30: Reproducira glasba. 13: Časovna napoved, reproducira glasba. 13.30: Stanje vode in borzna poročila. 17: Koncert Radio-orkestra. 18.30: Delavska ura. 19: Nemščina. 19.30: O psihoanalizi in umetnosti. 20: Prenos opere. 22: Poročila in časovna napoved.

Nedelja (10. febr.). 9.30: Prenos cerkvene glasbe iz franc. cerkve. 10.30: O elektriki v gospodarstvu. 11: Koncert Radio-kvarteta. 12: Časovna napoved. 15: Franc Vidmar, narodni pevec, poje svoje pesmi. — Lahka glasba. 20: Veseli predpust, izvaja St. Peterski pevski zbor. — Radio-orkester. 22: Poročila in časovna napoved.

Ponedeljek (11. febr.). 12.30: Reproducira glasba. 13: Časovna napoved, reproducira glasba. 13.30: Stanje vode in borzna poročila. 17: Koncert Radio-orkestra. 18.30: Češčina. 19: Francoščina. 19.30: O posameznih oblikah in slikah tuberkuloze. 20: Koncert Radio-kvarteta. 22: Poročila in časovna napoved.

Torek (12. febr.). 12.30: Reproducira glasba. 13: Časovna napoved, reproducira glasba. 13.30: Stanje vode in borzna poročila. 17: Koncert Radio-orkestra. 18: Antologija slovenske lirike. 18.30: O zimi in zimski turistiki. 19: Nemščina. 19.30: Iz kemije vsakdanjega življenja. 20: Volaričev večer. — Radio-orkester. 22: Poročila in časovna napoved.

Sreda (13. febr.). 12.30: Reproducira glasba. 13: Časovna napoved, reproducira glasba. 13.30: Stanje vode in borzna poročila. 17: Koncert Radio-orkestra. 18.30: Pravljice. 19: Srbohrvaščina. 19.30: O naših sosednjih državah. 20: Simfonični koncert godbe Dravske divizije. 22: Poročila in časovna napoved.

Listnica uredništva.

Vsem, ki so nam doposlali na naš poziv narodne pesmi, sporočamo, da se določijo nagrade za najboljše pesmi sredi februarja. Mnogoštevilni odziv nam je najboljšo znamenje. — **Podgrad.** Brez podpisa roma v koš. — **Prijatelj Ahačič:** Vsakdanji odlomek iz kmečkega življenja, ki se stalno ponavlja brez ozira na čas. Opazovati znaš dobro in opevati naravo. Poizkusi obdelati drugo snov!

Zahvala.

Za premnoge dokaze sočutja, ki smo jih prejeli ob priliki nenadomestljive izgube našega iskrenoljubljenega sina in brata

Janeza Prapotnik-a

gimnazijca,

za poklonjeno cvetje in vence se tem potom vsem najtopleje zahvaljujemo. Posebno zahvalo pa smo dolžni čg. dr. Kadrasu, profesorju verouka, za postovilne besede o priliki prevoza, dijakom celovške gimnazije, Tomanu, ki ga je sprejel preko noči pod svojo sireho, preč. duhovščini milg. proštu za nagovor ob grobu, pevcem in končno vsem prijateljem in znancem, ki so dragega pokojnika v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti.

Pribla vas, dne 28. januarja 1929.

18

Žalujoča družina Prapotnik.

Hranilnica in posojilnica v Sinčavasi reg. z. z n. za-vezo s sedežem v Dobri vasi.

Vabilo

na

sedmi letni občni zbor

V nedeljo, dne 17. svečana 1929 ob 2. uri popoldne v uradnih prostorih v Dobri vasi.

SPORED:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo in odobritev rač. zaključka za leto 1928.
3. Sprememba pravil.
4. Volitev odbora.
5. Sklepanje o čistem dobičku.
6. Slučajnosti.

Ako bi ob določenih uri ne bilo zastopanih z dovolno število deležev, se vrši občni zbor pol ure pozneje brez ozira na število zastopanih deležev.

K obilni udeležbi vabi

Odbor.

Vosek,

sveče, voščence (gladke in okrašene), kadile, oglje za kadičnice, žgalno olje priporoča trgovina s svečami Franc Siebert, Stauderhaus Razpošiljanje tudi na zunaj. 12

Izobraževalno društvo v Podljublju priredi na pustno nedeljo, dne 10. februarja 1929 ob 3. popoldne veseloigro.

Občinski tepček

v treh dejanjih v Delavskem domu v Podljublju.

Nastopijo tudi tamburaši.

K obilni ndeležbi vabi prijatelje poštene zabave

19

ODBOR.